

Aan de leden van de
verenigde vergadering

Rotterdam, maart 2005

V.V.: 28 juni 2005

Onderwerp: verslag van de vergadering
Van 30 maart 2005

Agendapuntnummer: 4

Aanwezig: drs. J.H.M. Kienhuis, **voorzitter**
A. de Jong, J. Klein, drs. A.J.B. van der Klugt,
drs. M.J. van Ravesteyn-Kramer en drs. N.M. de Rooij, **hoogheemraden**
mr. I.C.M. Baltus, **secretaris**
ing. N.A.M. Stijlen, **directeur**
N.M. Trapman, **verslaglegging**

Hoofdingelanden:

A.A. Aeyelts Averink-Winsemius, D. Bac, W. Boer Gzn, A.M. Boos,
P. Broere, B. Bruil, drs. G.J.M. Derksen, drs. J.C. van Duin,
W.A. Hardijzer, Th.P.M. Heemskerk, D.P. van den Herik, A.M. Houweling,
G. de Jonge, drs. E. Kortlandt, drs. M.M. Leenders, J.G.J. Lorscheijd,
ir. C.M. Mannesse, M. Molenaar, drs. J.A.J.M. Oomen, mr. V.C. Postma,
A. Reijm, H.T.U. van Rijn, J. Soet, C.W. Veerhoek, C. van der Velden,
ir. B.A.S. Vester, J.A.J.M. Vollebregt en drs. A.M. van Zoelen.

Afwezig m/k: J. Baas en W. Beekman, **hoofdingelanden**.

1. Opening.

De **voorzitter** opent de vergadering om 14.05 uur en heet de aanwezigen welkom.
Vervolgens wordt door trekking van een nummer van de presentielijst bepaald dat een eventuele
mondelijke stemming zal beginnen bij de heer Veerhoek.

2. Beëdiging de heer ir. B.A.S. Vester

De voorzitter verzoekt de aanwezigen te gaan staan. Na het voorlezen van de tekst van artikel 34
van de Waterschapswet legt de heer Vester in handen van de voorzitter de belofte af.

2.a Voordracht dijkgraaf

Ter vergadering wordt het voorstel aanbeveling dijkgraaf uitgereikt. De leden van de verenigde
vergadering zijn gisteravond in de gelegenheid gesteld kennis te maken met de kandidaat.

De heer **Bruil** zegt dat de leden van de verenigde vergadering gisteravond uitstekend zijn geïnformeerd. Door de selectiecommissie is op uitstekende wijze verantwoording afgelegd hoe men tot deze keus gekomen is. Hij stelt vervolgens voor de aanbeveling bij acclamatie te volgen. De vergadering applaudisseert.

Vervolgens wordt zonder stemming conform het voorstel besloten.

3. Verslag van de vergadering van 3 januari 2005

Op pagina 7 dient in de 2^e regel de heer Bruil te worden gelezen.

N.a.v. pagina 9 merkt de heer **Boer** op dat hij nadrukkelijk heeft opgemerkt dat het hem niet bekoorde dat men elkaar als kandidaat aan- en afvalt.

Op pagina 14 dient in de 5^e alinea de heer Houweling te worden gelezen in plaats van Veerhoek.

Op de pagina's 15, 16 en 20 zijn de namen van de heren De Jonge en Broere foutief gespeld.

N.a.v. pagina 18 wordt opgemerkt dat 50% minimaal vast moet worden uitgekeerd.

4. Ingekomen stukken

4.1 Afsluit- en overdrachtsdocument Peil 2010

4.2 Brief van de heer Boon inzake ingezetenenomslag

De heer **Bac** oppert de suggestie in een Info hier aandacht aan te schenken.

De heer **Van der Klugt** antwoordt dat Schieland en de Krimpenerwaard de ingezetenen over de ingezetenenomslag beter had moeten informeren. Inmiddels is hiertoe een bijsluiter opgesteld. Voorts is contact opgenomen met twee bewonersorganisaties en zal op 1 april a.s. een overleg plaatsvinden met één van de beide besturen. Tot slot ligt het in het voornemen twee informatieavonden te organiseren voor omwonenden. Als toevoeging op het conceptantwoord van de brief van de heer Boon deelt de heer **Van der Klugt** nog mede dat het nu wel betrekken van buitendijks gebied in de omslag te maken heeft met de uniformiteit.

De heer **Boer** heeft er moeite mee dat deze mensen wat de categorie ingezetenen betreft volwaardig worden aangeslagen.

4.3 Conceptverslag van de vergadering van de commissie Waterkeringen en Wegen d.d. 10 maart 2005

4.4 Conceptverslag van de vergadering van de commissie Integraal Waterbeheer d.d. 11 maart 2005

4.5 Conceptverslag van de vergadering van de commissie Algemene Zaken en Middelen d.d. 11 maart 2005

N.a.v. pagina 3, agendapunt 4, merkt de heer **Van Rijn** op dat hij voor wat betreft het onderdeel Stadsdistrict niet heeft ingestemd met het voorstel.

4.6 De Water, nummer

De ingekomen stukken worden voor kennisgeving aangenomen.

5. Mededelingen; bestuursinfo nummer 2

5.1 Peilbesluit Rotte

5.2 Integraal Plan Bergse Plassen

5.3 Tsunami

De heer **Veerhoek** merkt op dat enige tijd geleden de “Stichting Krimpenerwaard helpt” is opgericht. Intussen heeft genoemde Stichting een kleine gemeente in Sri Lanka onder hun vleugels genomen, overeenkomstig de VNG-voorstellen. Zou het geen goede gedachte zijn wanneer Schieland en de Krimpenerwaard om, naast wat in zijn algemeenheid gebeurt door de Unie van Waterschappen, en wanneer daartoe van de zijde van de Stichting belangstelling voor is op enigerlei wijze de hulp van het waterschap te kunnen gebruiken bij de wederopbouw van dat dorpje, daarvoor open te staan.

De **directeur** zegt toe contact op te zullen nemen met genoemde stichting.

De heer **Mannesse** vraagt zich af wat de vergadering hiervan terugziet. Zijns inziens moet het waterschap zich primair bezighouden met de waterschapszorg in het eigen beheersgebied en de hulpzorg langs andere, daarvoor meer geëigende kanalen, leiden. Daarmee doelt hij in dit verband ook op de Unie van Waterschappen.

De heer **Bruil** is van mening dat in deze tijd, wanneer je beschikt over zoveel kennis, het een goede zaak is die kennis te delen met anderen. Dat doet men landelijk, in overlegplatforms, in Unieverband. Wanneer er ergens nood aan de man is mag dit naar zijn mening ook internationaal. Er bestaan al samenwerkingsprojecten die over de grens gaan. Natuurlijk is het zo dat wanneer ergens een plan aan ten grondslag ligt of geld mee gemoeid is of inzet van mankracht, die projecten aan de orde komen in de verenigde vergadering.

De **voorzitter** voegt hieraan toe dat dit onderwerp, al was het maar aan de hand van de notulen, in de volgende vergadering terugkomt.

5.4 Kaderrichtlijn Water: het vervolgtraject

5.5 Quick Scan Stedelijk Water

De heer **Kortlandt** is van mening dat op deze wijze men zich wel heel snel en gemakkelijk afdoet van de vaststelling en de aanpak van wateropgave in het stedelijk gebied. Hij stelt voor dat, wanneer de Quick Scan samen met de Quick Scan van de Krimpenerwaard wederom wordt besproken, voor wat betreft het onderdeel Schieland niet alleen een actualisering, maar ook een verdiepingsslag in zal houden.

De heer **De Rooij** antwoordt dat de quick scan stedelijk waterbeheer is verspreid ter informatie voor de nieuwe leden in de verenigde vergadering. Hierin staat niet beschreven welke maatregelen er worden genomen, maar wel wat de urgentie is en waar de eventuele problemen zijn. Het is een handig overzicht zodat in de contacten met gemeenten daarop terug kan worden gekomen door het waterschap.

N.a.v. pagina 10 van het persoverzicht merkt de heer **Hardijzer** op dat in het artikel door Gouda wederom over een peil van -6.30 meter NAP wordt gesproken, terwijl de afspraak -6.74 meter was. Hij vraagt of het waterschap hierop nauwlettend toeziet.

De heer **directeur** antwoordt dat Schieland en de Krimpenerwaard er uiteraard voor zorgdraagt dat de waterstaatkundige belangen in dat gebied gewaarborgd blijven.

De mededelingen worden voor kennisgeving aangenomen.

6. Samenspel verenigde vergadering – college van dijkgraaf en hoogheemraden

De heer **Van Rijn** is blij met het document als leidraad hoe met elkaar om te gaan. Vervolgens merkt hij op het plezierig te vinden dat aandacht wordt besteedt aan startnotities. Binnen Schieland bestond eerder een soortgelijk stuk en daarin stond eveneens dat punt als intentie en hij zou het plezierig vinden wanneer dit toch op een of andere manier wat meer zou worden geconcretiseerd. Met betrekking tot het Stadsdistrict merkt hij op dat hij hiervan een voorstander was, is en blijft. Hij heeft eerder meegemaakt dat er een dergelijke territoriale commissie bestond en deze was naar zijn mening nuttig en functioneel. Hij heeft ook een periode meegemaakt zonder een dergelijke commissie en hij heeft vastgesteld dat de commissie die de problematiek van de stad zou bespreken, die problematiek onvoldoende aan bod liet komen c.q. de materie onvoldoende aan bod kwam. Daarom lijkt het hem goed opnieuw een Stadsdistrict in te stellen. Daarbij zou hij in de eerste plaats willen attenderen op het feit dat het onderwerp water in de stad aan belang heeft gewonnen in de afgelopen tijd. Vervolgens tekent hij bezwaar aan tegen een deel van de redenering van het college om een dergelijk district niet in te stellen. Het college zegt onder andere voorstander te zijn van integrale behandeling en de problematiek van stad en platteland kunnen worden behandeld in de territoriale commissies. De heer **Van Rijn** is van mening dat de territoriale commissie daarvoor niet zijn ingesteld. De territoriale commissies worden ingesteld om de problematiek binnen een bepaald gebied specifieke aandacht te geven en hebben een oog-en-oor-functie. Integrale behandeling vindt op andere plekken plaats. In de eerste plaats binnen de verenigde vergadering en op de tweede plaats binnen de vaste commissies. In ieder geval wijst hij dat deel van de argumentatie dat is gebaseerd op 'wij hechten aan een integrale behandeling', af als niet valide. Dat is volgens hem een argumentatie die niet ter zake doet, gegeven de functies die de territoriale commissies zouden moeten hebben. Nogmaals, hij heeft getracht datgene wat hem beweegt te verwoorden in een motie. Gebruikelijk is dat een dergelijke motie wordt voorgelezen.

De **voorzitter** zegt in de eerste plaats dat op het onderwerp startnotities in de commissie Algemene Zaken en Middelen zal worden teruggekomen. Vervolgens leest hij de motie voor.

De verenigde vergadering van het hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard in vergadering bijeen op 30 maart 2005.

Constateerend dat

- het college van dijkgraaf en hoogheemraden, volgens de notitie "Samenspel verenigde vergadering en dijkgraaf en hoogheemraden" d.d. 08-02-05, niet wil overgaan tot instelling van een territoriale commissie Stadsdistrict,
- allerwegen wordt erkend dat een goede aanpak van het water in de stad de laatste jaren hoger op de agenda is komen te staan en dus aan belang heeft gewonnen,
- een argument voor niet instellen van een commissie Stadsdistrict is om in de territoriale commissies te komen tot een integrale afweging van stedelijke en andere belangen,
- het hoogheemraadschap van Schieland in de voorlaatste bestuursperiode een goed functionerende commissie Stadsdistrict kende,
- het voortbestaan van de commissie Stadsdistrict de vorige bestuursperiode niet is gecontinueerd waardoor, althans naar opvatting van een aantal leden, de problematiek van het water in de stad in territoriaal verband onvoldoende aan de orde kwam;

Overwegende dat

- het voor een hoogheemraadschap van groot belang is over een commissie te beschikken die de oog-en-oor-functie vervult voor het water in de stad,
- een eerdere poging om de oog-en-oor-functie voor het water in de stad in Schieland door de commissie Rottedistrict te laten vervullen niet als geslaagd gekwalificeerd kan worden,
- betwijfeld moet worden of territoriale commissies de juiste gremia zijn om tot integrale afweging te komen van onderwerpen die stad en platteland raken,
- integrale afwegingen kunnen en zullen plaatsvinden in andere gremia t.w. de verenigde vergadering en de vaste adviescommissies,
- een commissie Stadsdistrict Rotterdam het aangewezen forum lijkt om de oog-en-oor-functie te vervullen voor wateraangelegenheden in de stad Rotterdam;

Besluit:

het college van dijkgraaf en hoogheemraden te verzoeken alsnog over te gaan tot het instellen van een commissie Stadsdistrict Rotterdam

en gaat over tot de orde van de dag.

De motie is mede ondertekend door de heren De Jonge, Beekman, Bruil en Kortlandt.

De heer **Bruil** heeft zelf in het verleden deel uitgemaakt van het Stadsdistrict en heeft destijds geconcludeerd dat de agenda's nauwelijks werden gevuld en de vergaderingen niet veel voorstelde. Het Stadsdistrict was ingesteld om ervoor te zorgen dat toch een binding met de burger in de stad werd verkregen. Sindsdien is er natuurlijk wel het een en ander veranderd. De stad Rotterdam en ook Capelle aan den IJssel is inmiddels herpolderd. Het is wel zo dat veel van de ingelanden uit het stedelijk gebied komen. In de vergadering van januari is al gesproken over het beter betrekken van de burger bij het waterschap. Daarvoor zijn natuurlijk allerlei middelen en een van de middelen zou kunnen zijn om heel herkenbaar de problematiek van de stad op een aparte plaats en in een apart gremium te behandelen. Daarbij komt nog dat binnen het stedelijk gebied van Schieland en de Krimpenerwaard veel mensen wonen uit een andere cultuur waarvoor water en waterschap helemaal niet zo vanzelfsprekend is. Het is wel heel belangrijk dat in de toekomst waterschappen en de waterschapstaken gedragen worden door de bevolking. In die zin wordt het belang ook steeds groter. De stad heeft een waterbergingsproblematiek. Delen van de bevolking in de stad denken niet van nature vanuit opvoeding en cultuur mee met de waterbeheersproblematiek. De stad is een van de grote financiers van het waterschap en het zou toch een heel slechte zaak zijn als niet een poging zou worden ondernomen te bezien of op een of andere wijze via een districtscommissie Rotterdam of Grote Stad dergelijke zaken worden besproken. Waarom niet bij wijze van experiment hiermee voor één jaar aan de slag gaan en wanneer het niet werkt ermee stoppen.

Gehoord het betoog van de heer Bruil wil de heer **Mannesse** de indieners in overweging geven om het begrip Rotterdam, al was het alleen maar om allerlei verwarring uit te bannen, weg te laten uit het begrip.

De heer **Hardijzer** merkt op dat geconstateerd is dat het Stadsdistrict niet heeft gefunctioneerd. Er staat dat het goed functioneerde, maar het functioneerde niet. Als voorbeeld noemt hij het Rottedistrict waarin vijf Rotterdammers zitting hebben. Hij begrijpt niet dat daarvan geen gebruik wordt gemaakt. Destijds betrof het alleen Schieland en waren er 39 leden, nu is het gebied veel groter en zijn er 36 leden en er wordt niet eens kans gezien om de vaste adviescommissies te bemannen. De heer **Hardijzer** ondersteunt de motie daarom niet.

Bij interruptie merkt de heer **Bruil** op dat in die periode Rotterdam en Capelle nog niet herpolderd waren en er uit dien hoofde niet zoveel te agenderen viel.

De heer **Hardijzer** is het hiermee eens. Maar het moet ook door het waterschap gebeuren en vooral door de medewerkers worden uitgevoerd. Of wel of niet vergaderd wordt, wordt in de verenigde vergadering besloten en niet in een districtsvergadering want het betreft een adviserende rol.

De **voorzitter** merkt op dat de heer Bruil een beschouwing hield over het district, de inwoners en het overbrengen van het betrekken bij van burgers. Hij vraagt zich af in hoeverre hier een pad op wordt gegaan wat verder gaat dan de betrekkelijk beperkte, zij het niet onbelangrijke, taak die aan de territoriale commissies is toegedacht als adviseur van het college.

De heer **Bruil** zegt dat zijn betoog wellicht wat breder was, maar de functie van het Stadsdistrict ziet hij ook wat breder. Het lijkt hem duidelijk dat daarmee die adviesfunctie en die oog-en-oorfunctie niet wordt uitgesloten.

De heer **Van Duin** vraagt of het college tegen een keertje wat proberen is? Acht het college het verstandig om de motie voor een jaar uit te voeren.

De heer **M. Molenaar** vindt het een interessante discussie. Hij vindt het jammer dat wordt voorgesteld om een Stadsdistrict bij wijze van proef in te stellen en voorts is hij geen voorstander van het uitbreiden van het district met Capelle. Dat roept bij hem de vraag op wanneer een stad als een stad wordt aangemerkt. Want wat is dan de verhouding Zoetermeer met betrekking tot het Rottedistrict. Hij is dan ook van mening dat de onderscheiden problematiek op diverse en deskundige plaatsen aan de orde kan worden gesteld.

De heer **De Rooij** zegt dat de afgelopen tijd overleg heeft plaatsgevonden tussen de districtsvoorzitters en de ambtelijke organisatie over de vraag hoe met de districten om te gaan. In de motie wordt geconstateerd dat het stadsgebeuren steeds belangrijker wordt. Dat wordt door het college ook onderschreven. In de motie wordt geconstateerd dat er een goed functionerende Stadsdistrict bestond, maar het tegendeel daarvan is inmiddels door de vergadering zelf naar voren gebracht. Een aantal van de overwegingen uit de motie onderschrijft hij, maar de bedoeling van het Rotte- en Ringvaartdistrict was juist deze belangen veel beter in de districtsvergaderingen te incorporeren.

De heer **Kortlandt** is warm voorstander van een aparte commissie voor het stedelijk gebied om het stedelijk waterbeheer wat hoger op de bestuurlijke agenda te krijgen. Rotterdam zal een belangrijk onderdeel zijn van het werkgebied en hij is er voor om dat nog wat breder te trekken. Behalve Capelle stelt hij zich voor dat andere stedelijke gebieden onderdeel uit zouden kunnen maken van het werkgebied.

De heer **Boer** hecht er waarde aan problemen stad en land integraal te bespreken en in de districtscommissies zo breed mogelijk op te pakken.

De heer **Soet** staat sympathiek ten opzichte van de motie omdat de problematiek van de stad wat beter aandacht kan krijgen, maar vooralsnog denkt hij dat bij deze frisse start van het hoogheemraadschap het voordeel van de twijfel moeten geven aan de voorgestelde territoriale commissies. Hij zal de motie dan ook niet ondersteunen.

De heer **Veerhoek** vraagt aan de indieners van de motie of hij het goed begrijpt dat de motie zich uitstrekt tot de stad Rotterdam of begrijpt hij dat wanneer het goed bevalt, het werkgebied wordt uitgebreid.

De heer **Van Rijn** zegt dat bij hem in de eerste plaats voorop staat het meer op de agenda krijgen van zaken die niet zozeer op het platteland als wel in de stad spelen. Dat kan op allerlei

manieren. Dat zou ook kunnen door het instellen van een vaste adviescommissie stedelijk gebied. Dat is een mogelijkheid, maar is op dit moment niet aan de orde of niet aan de orde geweest. Wanneer gesproken wordt over een commissie Stadsdistrict, wat wordt hiermee dan bedoeld? Hij heeft zelf gekozen voor een Stadsdistrict Rotterdam omdat hiermee het territorium wordt afgebakend. Hij geeft er de voorkeur aan de commissie te beperken tot het stedelijk gebied van Rotterdam. Over het functioneren van de territoriale commissie zijn de meningen verdeeld. In zijn tijd functioneerde het wel en hij had het idee dat de commissie goed bezig was, zelfs nog voor het herpolderen van Rotterdam en Capelle. In de laatste bestuursperiode heeft hij plaatsgenomen in het Rottedistrict en daarbij heeft hij vastgesteld dat de zaken die de stad betroffen daarin betrekkelijk weinig aandacht kregen. Het gaat hem niet om de vorm, maar om de inhoud.

Mevrouw **Boos** merkt op dat aandacht wordt gevraagd voor de inhoudelijke problematiek in de adviescommissies. De argumenten zijn begrijpelijk, maar zij wil toch nog aan de heer De Rooij vragen op welke wijze, in de aangekondigde nieuwe aanpak, deze belangen beter aan bod zullen komen.

De heer **De Rooij** antwoordt dat het in de bedoeling ligt deze belangen beter aan bod te laten komen door plannen al in het 'houtschoolechsstadium' in de districtsvergaderingen ter sprake te brengen. De heer Van Rijn heeft terecht opgemerkt dat hiervan in het verleden weinig terecht is gekomen en wellicht dat dit meer kans van slagen heeft in de nieuwe samenstelling.

De heer **Van der Velden** heeft zich afgevraagd of hij geen motie in zal dienen om een plattelandsdistrict in te stellen. Want ook daar spelen heel specifieke problemen. Hij heeft er toch maar van afgezien omdat hij van mening is dat wanneer hij een bepaalde problematiek neer wil leggen, hij dat bij voorkeur in een zodanig breed mogelijk gremium doet.

In de tweede termijn zegt de heer **Bruil** dat het niet gaat om tegenstellingen tussen stad en platteland. Het gaat om een zekere oog-en-oor-functie, een zekere betrokkenheid van inwoners van het gebied. Natuurlijk vindt in de verenigde vergadering de integrale afweging plaats. Hij is voorts van mening dat er oog moet zijn voor het specifieke karakter van de stad. De stad Rotterdam heeft een groot waterplan, waarin heel veel geld omgaat, en waar heel intensief wordt samengewerkt. De stad Rotterdam heeft een heel andere bevolking dan de omliggende gebieden waarvoor het heel belangrijk is dat er een zekere herkenbaarheid komt. Er zou toch niets op tegen zijn om dat district in te stellen en daarmee te werken en vervolgens te evalueren, zoals al het beleid wordt geëvalueerd.

Mevrouw **Ayelts Averink** merkt op dat het voornamelijk de grootstedelijke problematiek betreft en het stedelijke wordt in het Rottedistrict duidelijk vertegenwoordigd. Het is een combinatie, alleen al door het stroomgebied van de Rotte te volgen, men komt van het platteland vanzelf in de stad terecht. Zij kan zich voorstellen dat het Rottedistrict dit aan zou moeten kunnen. Wanneer de grootstedelijke problematiek los wordt gezet bestaat er helemaal geen link meer, want de problematiek kan niet twee keer aan de orde komen in twee verschillende commissies.

De heer **De Rooij** deelt ter aanvulling nog mede dat de beoogde samenstelling van het Rottedistrict uit 6 stedelingen en 2 plattelanders zal bestaan.

De **voorzitter** rondt de beraadslagingen af en zegt toe na een jaar te evalueren of de districten brengen wat ervan verwacht wordt. Vervolgens wordt de motie bij handopsteking in stemming gebracht. Met acht stemmen voor wordt de motie verworpen.

De heer **De Jonge** hecht eraan wanneer daartoe de mogelijkheid bestaat om het district Rotte en Rotterdam te noemen. Naar aanleiding van pagina 3, relatie leden verenigde vergadering en

ambtelijke organisatie, pleit de heer **De Jonge** ervoor dit te verruimen tot afdelingshoofden. Hij heeft nu wat moeite met de beperking.

De **voorzitter** antwoordt dat dit een benadering op grote lijnen betreft en dat het woord richtlijn wat ruimer kan worden geïnterpreteerd.

Tot slot wordt gevraagd de data van de territoriale commissies ruim van tevoren bekend te maken.

7. Discussienotitie benoeming hoogheemraden

De heer **Kortlandt** merkt op dat de benoeming van de hoogheemraden niet echt een smetteloos verloop kende en hij vindt het dan ook plezierig dat deze notitie tot stand is gekomen. Zijn complimenten hiervoor.

8. Samenstelling vaste adviescommissies

De heer **Molenaar** merkt op dat een oproep wordt gedaan tot een evenwichtige verdeling. Blijkt dit niet het geval te zijn dan is het zo dat min of meer van de nood een deugd wordt gemaakt dat leden uit de overige commissies zich beschikbaar kunnen stellen voor de commissie Waterkeringen en Wegen. Hij kan zich daar bepaalde dingen bij voorstellen. Bijvoorbeeld is dit een tweederangs commissie en zo ja waarom? Of is het een samenloop van omstandigheden dat de voorkeur uitgaat naar de overige commissies. Het is wel zo dat de mogelijkheid geopperd dan wel aanbevolen wordt dat er verschil bestaat tussen het ene v.v.-lid en het andere v.v.-lid. Tot zover zijn verstandelijke benadering, nu gaat hij over op het gevoel. Toen in de categoriebijeenkomst gebouwd werd gevraagd wie in welke commissie plaats wilde nemen, heeft binnen deze categorie zich niemand beschikbaar gesteld. Uit het oogpunt van collegialiteit heeft hij zich toen opgeworpen. Uitgaande van een evenwichtige verdeling over de commissies. Die collegialiteit wordt nu niet gehonoreerd. Hij had wellicht beter bij zijn eerste voorkeur, dan wel bij zijn tweede voorkeur moeten blijven en dan nu een loyaal gebaar kunnen maken in de richting van de commissie Waterkeringen en Wegen. Dan had hij in twee commissies kunnen plaatsnemen en een dubbele pet op kunnen hebben. Kortom, gevoelsmatig is hij het hier niet mee eens.

De heer **Veerhoek** is dezelfde mening toegedaan. Hij constateert nu inderdaad dat hij beter had kunnen kiezen voor datgene wat hij heel graag gewild had, waarna hij vervolgens de kans had gekregen nog meer informatie tot zich te krijgen. Hij begrijpt de lastige positie wel en waardeert het feit dat de overige personen de tijd nemen om de stukken te lezen.

Mevrouw **Leenders** merkt op dat hetgeen de heer Molenaar aankaartte ook in de commissie Waterkeringen en Wegen aan de orde is geweest. Men heeft heel erg op prijs gesteld dat de twee heren zich daarvoor extra willen inzetten, maar ook daar en toen is gezegd 'goh, dan hadden wij onze keuze ook wel anders willen maken'. Ook is gezegd er komt nog een nieuw lid van de verenigde vergadering uit gebouwd en wellicht dat die persoon ook geen keuze krijgt. Niemand heeft toen heel hard nee willen zeggen, ook uit appreciatie voor het gebaar van de heer Hardijzer, maar zo lag het gevoel wel.

De heer **Broere** onderstreept de woorden van voorgaande sprekers. Integraal Waterbeheer past hem veel beter als Wegen en Waterkeringen, maar niettegenstaande dat wil hij dat het dagelijks bestuur daarin een sturende rol heeft, door wanneer dit opnieuw aan de orde is het een bepaalde lijn trekt, waarbinnen men kan kiezen.

De heer **Bruil** merkt op dat de verenigde vergadering het hoogste orgaan is in deze en dat de leden zelf beslissen in welke commissie men plaatsneemt.

De heer **Broere** is het hier niet mee eens.

De heer **Veerhoek** vraagt wat er mis kan gaan wanneer de vacatures niet worden ingevuld. We voldoen dan niet aan de Verordening. Het meest voor de hand liggend is dan het aanpassen van de Verordening aan de omstandigheden. Het is overigens ook zo dat de commissie Waterkeringen en Wegen niet een commissie is waar het allermeeeste werk ligt. Hij kan zich dan ook voorstellen dat de commissie wat lichter kan zijn wat betreft de kwantitatieve bezetting. Hij zou er dan voor willen pleiten hier niet langer bij stil te staan, want dat is toch vragen om de zaken die waarschijnlijk toch niet gaan gebeuren. Laat het voor wat het is en pas de Verordening daaraan.

De **voorzitter** rondt de beraadslagingen af en merkt op dat hij veel waardering proeft voor het feit dat twee leden uit de vergadering zich beschikbaar hebben gesteld voor twee commissies. Niettemin rijst de vraag of hier wel wijs aan wordt gedaan. Het is inderdaad een noodgreep want het is toch zeer de wens om de commissies te bezetten. Wanneer de vergadering hier niet gelukkig mee is, dan zou het wellicht niet moeten worden doorgevoerd en de uitkomst van de gehouden peilingen worden aangehouden. Wellicht kan de uitslag van de verkiezingen ertoe bijdragen, dat het goed komt. De **voorzitter** stelt voor dit te laten rusten.

De vergadering stemt hiermee in.

9. Wijziging Omslagenverordening Schieland en de Krimpenerwaard; aanpassing tarieven gebouwd

Zonder beraadslagingen en zonder stemming wordt conform het voorstel besloten.

10. Archiefverordening

De **secretaris** deelt mede dat artikel 22 uit het concept moet worden verwijderd en verzoekt de leden van de verenigde vergadering deze bepaling als niet geschreven te beschouwen.

Met inachtneming van bovenstaande wijziging wordt zonder stemming conform het voorstel besloten.

11. Benoeming archivaris

Zonder beraadslagingen en zonder stemming wordt conform het voorstel besloten.

12. Inspraakverordening

De heer **Boer** merkt op dat in het voorstel de woorden 'van Schieland' dienen te worden toegevoegd. Voorts verwijst hij naar punt c. van artikel 2 van het conceptbesluit en merkt op dat wat voor de een gering is voor de ander zwaarwegend is. Voorts verwijst hij naar punt d. en zegt moeite te hebben met de woorden 'beperkte groep'.

De **secretaris** antwoordt desgevraagd dat hiermee wordt bedoeld dat het besluiten zijn die een kleine groep mensen betreft. Daarbij moet worden gedacht aan bijvoorbeeld een kleine juridisch/technische of correctieve aanpassing van een verordening. Dit zijn besluiten die om procedurele redenen genomen moeten worden, maar waar slechts van een ondergeschikt belang sprake is. Dit geldt eveneens voor besluiten die slechts een beperkte groep belanghebbenden betreft en waar een algemene inspraakprocedure niet nodig is, maar de inspraak is gericht op de beperkte groep. De inspraakverordening moet worden beschouwd als een aanvulling op inspraakregelingen in andere regelgeving.

Vervolgens wordt zonder stemming conform het voorstel besloten.

13. Verzoek om schadevergoeding Energiebedrijf Midden-Holland

Zonder beraadslagingen en zonder stemming wordt conform het voorstel besloten.

14. Opnieuw vaststellen dijkversterkingplan Nederlek in de gemeente Bergambacht, Nederlek, Kern Lekkerkerk en Nieuw-Lekkerland

De heer **De Jonge** heeft het voorstel met enige verbazing gelezen. Er is kennelijk een groep eigenaren die al het mogelijke probeert om het eigendom over de gronden te behouden. Wanneer men het stuk leest is men geneigd te zeggen dat voor het hoogheemraadschap eigendom over de gronden een redelijke voorwaarde is. Hij snapt niet precies wat men over enige tijd, wanneer het gebruiksrecht is beëindigd, verder zou moeten doen. Hij vraagt zich daarbij af of bij het bestuur bekend is wat de argumenten van de opposanten zijn om zich zo te verweren tegen het afstaan van de gronden. Daaraan gekoppeld vraagt hij zich af wat de situatie voor de overige dijken is. Zijn die in eigendom of zijn daar andere voorzieningen voor getroffen? Is er een algemene beleidslijn binnen het hoogheemraadschap voor het verwerven van dergelijke gronden.

De **voorzitter** zegt dat het onderwerp is dat in de gemeente Nederlek de gemoederen al lang bezighoudt. Het college heeft daarvan goede nota genomen en realiseert zich dat veel mensen moeite hebben met het voorstel over te gaan tot verwerving in eigendom van deze gronden. De heer Veerhoek en ondergetekende en portefeuillehouder Waterkeringen hebben onlangs het genoegen gehad om zich ter plaatse te verdiepen in de vraag wat er precies speelt, waar het om gaat en welke argumenten en emoties hier spelen. Voor zover het nog niet duidelijk was is nog eens onderstreept dat deze zaak een zorgvuldige benadering vraagt. Vastgesteld is dat er over dit onderwerp verschil van opvatting is bij geleerden. Het college heeft na het overleg met de heer Veerhoek, gezien het belang van het onderwerp, besloten zich te laten adviseren door een derde. Het college heeft nader willen horen in welke mate hier is vast te stellen dat er een verschil is, voornamelijk uit het oogpunt van de verantwoordelijkheid van het waterschap voor een goed primair waterkeringenbeheer. Daartoe heeft het college zich gewend tot de landsadvocaat met de vraag beoordeelt u de positie van de waterkeringbeheerder ten aanzien van de primaire waterkering in geval van recht van opstal, vergeleken met de situatie van het hebben van de gronden in eigendom? Die vraag is neutraal voorgelegd en hedenochtend heeft de landsadvocaat geantwoord. Het komt er op neer dat de Landsadvocaat, zonder in te gaan op alle concrete elementen in het plan, zegt: "Mijn conclusie is dan ook dat dit alternatief alleen goed kan uitpakken zolang iedereen van goede wil is en vooral blijft" en daar zit de crux. De crux zit 'm in het creëren van een situatie van ettelijke honderden privaatrechtelijke afspraken die in de komende jaren wisselen van eigenaar. Daar is op het laatst geen zicht meer op. Het hoogheemraadschap krijgt dan te maken met een situatie waar van een ongestoord uitoefenen van de beheersverantwoordelijkheid geen sprake is. Dit is een eis die door het waterschap mag worden gesteld. Ook met het oog op de toekomst voor diegenen die na ons komen. Op grond van dat advies is het college tot de conclusie gekomen, na zorgvuldige weging, dat, vanuit de verantwoordelijkheid voor de primaire waterkering, vast moet worden gehouden aan het nu voorliggende voorstel.

De heer **Veerhoek** spreekt zijn waardering uit voor het dijkversterkingsplan zelf. Vanuit waterstaatkundig oogpunt, maar ook bezien vanuit de LNC-waarden het goede antwoord op de noodzaak tot dijkversterking. Ook is van meet af aan door middel van zgn. 'keukentafelgesprekken' met de dijkbewoners gecommuniceerd. Waardering daarvoor. Grondaankoop kwam echter pas in een latere fase in die keukentafelgesprekken aan de orde. Die grondverwerving en in de ogen van de dijkbewoners te uitbundige bomenkap leidde daarna tot verstarring van de communicatie. Men ging zich verenigen en verzetten en kwam met een alternatief. Zij werden daarin gesteund door het notariaat. Het was overigens op verzoek van het

hoogheemraadschap dat notaris Van Veen werd uitgenodigd iets te bedenken wat mogelijk partijen zou kunnen verenigen. Het alternatief betrof het recht van opstal, eventueel uitgebreid met een erfdienstbaarheid. Dat is het recht om gebouwen, werken, beplantingen te hebben of te verkrijgen in, op of boven een onroerende zaak. Boven het blote eigendom. Het recht van opstal kan zich dan uitstrekken met als ondergrens bijvoorbeeld het maaiveld. Het kan ook zijn dat het recht van opstal de ondergrens heeft van bijvoorbeeld 30 meter onder het maaiveld. Daardoor heeft men een opstal dat niet alleen bestaat uit de dijk die men ziet, maar ook nog 30 meter daaronder. Bij wijziging van het werk of ten behoeve van toekomstige dijkversterkingen behoeft geen nieuw recht van opstal te worden gevestigd. In tegenstelling tot de tekst. Zolang men maar binnen de opstalgrenzen blijft. Maar datzelfde geldt ook voor het geval het blote eigendom wordt verworven. Zolang binnen de grenzen wordt gebleven, is er niets aan de hand. Op het moment dat er nieuwe werkzaamheden moeten worden verricht die buiten de opstalgrenzen reiken of buiten de volle eigendomsgrenzen reiken is er in beide gevallen overleg nodig met de dijkbewoners. Dat opstalrecht niet mede omvat het gebruik van de grond en er dus een soort van gebruiksrecht nodig is, in de vorm van erfpacht, dat is onjuist. De opstal bevat het hele dijklichaam met alles erop en eraan. Voor wat betreft het tweede punt, dat het werk onbelemmerd kan worden uitgevoerd geldt dat of er nu sprake is van recht van opstal of van eigendom, de Wet op de waterkeringen geeft de mogelijkheid, niet de eis, tot onteigening. Recht van opstal kan dus ook. De Keur kan onbelemmerd worden uitgevoerd, zowel bij recht van opstal als bij volle eigendom. Dat de eigenaar na 25 jaar het opstalrecht kan wijzigen of opheffen klopt, doch dat kan alleen als er intussen onvoorziene omstandigheden zijn ontstaan waardoor het opstal onnodig is geworden. Als er bijvoorbeeld geen Lek meer is. Dat de vergoeding jaarlijks kan wijzigen klopt. Maar de jaarlijkse retributie is contant te maken en kan in één keer worden afgekocht. Dat de praktijk leert dat grondverwerving usance is bij alle collega-waterschappen, is onjuist. Zo heeft Schieland in soortgelijke situaties geen gronden verworven van de gemeente Rotterdam. Zo gaat waterschap Wiericke met een opstalrecht werken voor een toekomstige dijkversterking. Zo heeft de voorzitter van de Unie van Waterschappen aangegeven dat grondverwerving geen wet van meden en perzen is. Dat een opstalrecht precedentwerking kan genereren en dat dus bij toekomstige nieuwe dijkversterkingen steeds gekeken moet worden of verwerving of bijvoorbeeld recht van opstal aan de orde is lijkt mij geen nadeel. Het getuigt van behoorlijk bestuur, zorgvuldigheid en correct omgaan met je burgers (dijkbewoners) om zo te handelen. Ook dan kun je mogelijke procedures onbekommerd tegemoet zien.

De kosten voor het vestigen van een opstalrecht zijn erg laag. Als die kosten niet subsidiabel mochten zijn zal dat geen financiële aderlating zijn. Volgens de notaris gaat het dan totaal over relatief ondergeschikte bedragen. Dat de waardevermindering bij vernieuwing wel wordt gecompenseerd en bij het instrument van opstalrecht niet is onjuist. De canon die contant is te maken kan daarvoor dienen. Omdat bebouwingsmogelijkheden op bestemming tuin of erf in percentages zijn uitgedrukt van het perceeloppervlak van die erf of tuinbestemming, is er bij verwerving sprake van inperking van bouwmogelijkheden, behalve wanneer ook bij het kleinere perceel het maximum toch nog wordt behaald. Het eigendom van de bomen die deel uitmaken van de opstal ligt bij de zakelijk gerechtigde. Hier ligt dus geen probleem indien niet wordt verworven. Hij heeft gemist op welke wijze de heroverweging die de Coördinatie Commissie Dijken heeft voorgesteld, is overgenomen.

Samengevat is er dus geen ruimte voor het voorstel en voor de beschouwingen. Het zou getuigen van het willen luisteren naar de dijkbewoners, echt met hen willen communiceren als op zijn minst de ongestoorde dijkversterking eens rationeel, expliciet en analytisch wil toetsen aan datgene wat hij heeft ingebracht met het oogmerk te bekijken of het zo kan. Vanuit een positieve grondhouding dus. De signalen die hem bereiken vanuit de dijkbewoners, indien het hoogheemraadschap voorbijgaat aan wat hij naar voren heeft gebracht, is dat de dijkbewoners afzonderlijk een procedure zullen aanspannen. Dat zal verschrikkelijk veel gemeenschapsgeld kosten.

Tenslotte zal de rechter-commissaris verlangen dat het hoogheemraadschap goed kan beargumenteren waarom het moet zoals het hoogheemraadschap het wil en het niet kan zoals de bewoners voorstellen. Dat zal gezien hij naar voren heeft gebracht niet meevallen. Sneuvelen bij

de rechter-commissaris is zijns inziens het laatste wat wij kunnen gebruiken want dan is de positie als hoogheemraadschap plots een heel andere in de richting van de dijkbewoners. Hij zou dan ook willen vragen om, met inachtneming van het voorgaande, op zijn minst overleg te plegen tussen degenen die daar opvattingen over hebben. De opvatting van de Landsadvocaat, zonder dat hij heel specifiek in deze materie is gedoken, vindt hij nogal aan de magere kant. Een gesprek tussen de Landsadvocaat en het notariaat wat hierover heeft geadviseerd lijkt hem op zijn minst nodig om helder te hebben waar we nu staan. Mocht het zo zijn dat wat hij naar voren heeft gebracht onzin zou zijn en niet voldoende garanties geven voor de ongestoorde ligging van de dijk en het ongestoord onderhoud daarvan, dan is dat ook voor de dijkbewoners een extra argument om te zeggen: oké, er is goed overleg gepleegd en we zijn tot de conclusie gekomen dat het moet zoals het hoogheemraadschap voorstelt. Hij roept in herinnering de voorstellen voor de bomenkap. Destijds is voorgesteld om ongeveer 900 bomen te kappen. Toen heeft er uiteindelijk een second opinion plaatsgevonden op instigatie van de gemeente en die heeft ertoe geleid, in samenspraak met het hoogheemraadschap, dat uiteindelijk er nog wat minder bomen zijn gekapt. Hij heeft bij de bevolking gemerkt dat hierover een goed gevoel bestaat. **Spreker** is bang dat wanneer dit niet goed met de bewoners wordt gecommuniceerd, dit gaat leiden tot gigantische procedures.

De heer **Derksen** vraagt of de Belemmeringenwet privaatrecht nog bestaat? Zo ja, zou die dan niet toepasbaar zijn. Dan is men van alle mogelijkheden af. Die wet houdt kort gezegd in dat wanneer iemand een eigendom heeft waar de overheid versterkingen wil aanleggen de eigenaar verplicht is dit te dulden. Punt uit.

De heer **Hardijzer** sluit zich aan bij de woorden van de heer Veerhoek. Hij is aanwezig geweest bij de verkoop van een huis aan een dijk. Door de notaris werd medegedeeld dat er gekocht werd tot 20 meter in de IJssel, dijk en slik. Daarover had men geen zeggenschap. Het waterschap heeft het recht om te doen en te laten wat nodig is voor een voorziening om de rest droog te laten blijven. Dit is het geval langs een groot gedeelte langs de IJssel. Binnen het gebied van Schieland zijn stukken aan te wijzen waar men eigenaar is van de dijk, maar men het waterschap toe moet laten het werk uit te voeren.

Mevrouw **Postma** reageert op de opmerking van de heer Veerhoek over wijziging van opstal, dat dat alleen bij zeer onvoorziene omstandigheden zou kunnen plaatsvinden. Daarmee wilde hij aangeven dat het zeer onwaarschijnlijk is dat het zou gebeuren. Alleen het leerstuk van onvoorziene omstandigheden ziet niet op dat je het hebt voorzien of niet, maar dat het is meegenomen in het contract. Wanneer men dat in ogenschouw neemt, dan is het niet zo onwaarschijnlijk dat over een x aantal jaar die onvoorziene omstandigheden zich zou kunnen voordoen en dat er dus daadwerkelijk een grond is om dat te herbezien. Daarom denkt zij dat het niet zo onwaarschijnlijk is dat op dat moment daadwerkelijk die overeenkomst zal moeten worden herzien.

De heer **Molenaar** zegt dat de inbreng van de heer Veerhoek bij hem vragen oproept, maar ook in zijn beleving vraagt hij zich af: hoe ver reikt en hoe zwaar is zijn verantwoordelijkheid met betrekking tot het nemen van dit besluit. Dit is uitermate moeilijk. Wat hem behoorlijk trof is de vraag spreekt hier een v.v.-lid of is dit inspraak. Daarnaast viel hem op dat notarissen zijn ingeschakeld met een bepaalde visie. Het valt hem niet mee in dat opzicht het een en ander helder voor de geest te houden. Hij vraagt zich af wie de gekozen v.v.-leden zijn, de notarissen, de dijkbewoners of de v.v.-leden zelf. Hij kon zelfs het gevoel van een stukje chantage niet helemaal onderdrukken. Hetgeen geschetst door de heer Veerhoek en het antwoord van het college daar op is voor hem uitermate belangrijk. Het uitgangspunt moet zijn zorgvuldig waterkeringenbeheer en dat mist hij tot nu toe in de discussie.

De **voorzitter** roept in herinnering dat voor het college een goed waterkeringenbeheer het uitgangspunt is. In antwoord op de vraag van de heer De Jonge deelt hij mede dat in het

hoogheemraadschap van de Krimpenerwaard 1996 een beleidslijn in dat opzicht is geëxpliciteerd. Sinds 1996 is het bestendige beleid geweest om tot aankoop van gronden over te gaan. Binnen Schieland is dat in beginsel ook de beleidslijn. De verantwoordelijkheid van de beheerder is voor het college de primaire maat.

De heer **Soet** zegt dat binnen het toenmalige hoogheemraadschap van de Krimpenerwaard uitgebreid en langdurig bij deze problematiek is stilgestaan. Destijds is gekozen voor continuering van de bestaande beleidslijn. Dat wil zeggen continuïteit van het beleid en dat beleid betrof het verwerven van de gronden in eigendom. De VV is daar toen uitermate zorgvuldig in geweest en wanneer de discussie die destijds binnen het hoogheemraadschap van de Krimpenerwaard is gevoerd opnieuw moet gedaan dan wordt de klok teruggezet. De zienswijze met betrekking tot het recht van opstal en het eigendomsrecht zijn toentertijd breedvoerig aan de orde geweest en de v.v. van de Krimpenerwaard heeft daarover een besluit genomen. Hij heeft destijds het besluit gesteund en hij steunt het beleid nog steeds. Hij is van mening dat het niet goed is om heel de juridische discussie tot en met de rechter-commissaris opnieuw te doen en zou eigenlijk niet langer over deze materie willen debatteren.

De heer **Houweling** verwijt de heer Soet een beetje selectief gedrag. Zojuist is gesproken over de samenstelling van de nieuwe commissies en sprak hij over een nieuwe start en een frisse kijk op de zaak. En nu ineens komt hij op deze stelling terug en hebben genomen besluiten geen keer.

De heer **Boer** is er stellig van overtuigd dat de vergadering voor een moeilijke beslissing staat. Wat ligt hieraan ten grondslag? De veiligheid, want daar gaat het per slot van rekening om. Dat is niet alleen de veiligheid van een bepaalde groep, maar onzer aller veiligheid in de Krimpenerwaard. Het zou helemaal niet zo moeilijk zijn wanneer de inwoners van de Krimpenerwaard allemaal in dezelfde mate zouden moeten bijdragen als dat wat een bepaalde groep nu moet bijdragen, en dat gaat het om het eigendomsrecht. Hij heeft er moeite mee zichzelf niet te verplaatsen in de situatie van de direct betrokkenen. Wanneer hij zich in hun situatie verplaatst en hij daarbij hun houding betreft, dan vindt hij dat zij niet dwarsliggen. Het is alleen dat ze iets anders willen dan het verwerven van de grond, waarbij al het overige naar behoren kan worden uitgewerkt. Het zou heel anders zijn als dat werkelijk een vorm van dwarsliggen zou zijn. Zoals al is aangegeven betreft het een andere vorm waarvan de overheid zegt dat het verwerven van grond niet een eis is, maar een aanbeveling, dan voelt hij zich daarin gesteund om daarover diep na te denken. Hij heeft dit inmiddels gedaan en hij heeft destijds niet ingestemd met het besluit. Hij stelt voor dat men zich gevoelsmatig verplaatst in de situatie van de dijkbewoners. Daarom kan hij nog steeds niet met het voorstel instemmen, omdat het alternatief de veiligheid niet in de weg zal staan.

De heer **Vollebregt** merkt op dat in de stukken wordt gesproken over onteigening en hij vraagt of dit onder de werken valt waarvoor een verklaring van algemeen nut verstrekt wordt door het ministerie, waardoor op een bepaald moment de werkzaamheden kunnen aanvangen. Los van de onteigening. Hierop wordt bevestigend geantwoord.

De heer **Vester** is benieuwd of er over dit onderwerp jurisprudentie bestaat. Gegeven de vastgestelde beleidslijn zullen er vast vergelijkbare cases zijn. Hij is dan ook benieuwd naar de jurisprudentie. Mocht die er niet zijn, lijkt het hem zeer wenselijk dat de jurisprudentie ontstaat. Dat wil zeggen, de zaak doorzetten en bezien of het advies van de Landsadvocaat houdbaar is voor de rechter.

De **voorzitter** verwijst naar de beschouwingen. Daaruit kan worden opgemaakt dat dit onderwerp al eerder de Raad van State heeft gehaald.

De heer **De Jong** antwoordt dat de urgentie gelegen is in het feit dat het dijkvak een toetsing kent van 1:100 en moet 1:2000 te zijn. De urgentie wordt ook door een ieder gedeeld, maar daarmee zijn we er nog niet. Wanneer het hoogheemraadschap wil beginnen dient de grond in eigendom te zijn verworven volgens de beleidslijn van de Krimpenerwaard. In 1996 is volgens een noodplan een aanvang gemaakt met de dijkversterking van Lekdijk West. Daartoe is de grond in eigendom verworven. Onderhavig dijkvak valt niet onder de noodwet, maar het is mogelijk om het op dezelfde wijze te doen. Het ligt in de bedoeling de gesprekken met de eigenaren één op één te voeren en er wordt vanuit gegaan dat men het acceptabel zal vinden wat het hoogheemraadschap wil en de vergoedingen die er voor staan. De grote bezwaren zijn gelegen in het feit dat het een dijkverzwaring betreft en geen dijkverhoging waardoor de percelen van sommige eigenaren kleiner kunnen worden. Men is van mening dat een kleiner perceel bij een eventuele latere verkoop minder waard is. Dit wordt meegenomen in de verwerving er wordt een prijs per m² afgesproken voor de over te dragen grond en pas daarna wordt gekeken of een perceel kleiner wordt. Indien dit het geval is zal dat worden vergoed. Er wordt wel degelijk getracht de dijkbewoners aan alle kanten tegemoet te komen. De heer **De Jong** is van mening dat de dijkversterking door moet gaan. Het waterschap is verantwoordelijk voor het feit dat er een dijk blijft liggen die aan alle eisen voldoet.

De **directeur** voegt hieraan toe dat de urgentie gelegen is in het feit de rijksoverheid, de Minister, heeft aangegeven heel veel aandacht te willen besteden aan deze dijkversterking en daarvoor zelfs gelden die eigenlijk voorzien waren voor een aantal jaren nu vrij te maken zodat in 2006 de dijkversterking kan plaatsvinden. Ook heeft het bestuur van de Krimpenerwaard afspraken gemaakt met de provincie. Dus zowel Rijk als provincie willen dit dijkvak naar voren halen om in 2006 de dijkversterking te laten plaatsvinden. Wanneer dit wordt verschoven, gegeven het feit dat in de periode van april tot oktober werkzaamheden aan de dijk mogen plaatsvinden, is het niet langer haalbaar om 1 april 2006 een aanvang te maken.

De heer **Veerhoek** vraagt hoe de grond dan wordt verkregen?

De **directeur** antwoordt dat op grond van de Wet op de waterkeringen het mogelijk is om via korte procedures tot verwerving van de gronden te komen. Hierdoor is het mogelijk op 1 april 2006 een aanvang te maken met het werk.

Mevrouw **Van Zoelen** merkt op dat de heer Veerhoek als het ware een soort dreigement heeft geuit dat de afzonderlijke bewoners een procedure zullen starten. Dat zou dus, naar haar idee, tot grote vertraging kunnen leiden. Mag zij uit het antwoord van de directeur afleiden dat dit niet tot vertraging hoeft te leiden.

De heer **Van der Klugt** merkt op dat heel snel over onteigening wordt gesproken, maar uitgangspunt van het waterschap is natuurlijk tot minnelijke verwerving te komen. Laat dat voorop staan. Hij denkt ook dat het waterschap, gezien de redelijke opstelling van de dijkbewoners tot heden toe, daaruit moet komen. Hij denkt dat de zaak wat op de spits wordt gedreven. Gezien de ervaringen van het waterschap in het verleden voorziet hij niet direct een strijd met 400 procedures.

De heer **Veerhoek** merkt op dat chantage absoluut niet aan de orde is. Hij is ook geen belanghebbende, hij woont wel aan de dijk maar niet in dit dijkvak. Dat is precies de bedoeling, de insteek, van wat hij als v.v.-lid naar voren heeft willen brengen. Er is nogal wat aan de hand daar en het zou kunnen zijn dat wanneer met de bewoners op een goede manier, door goed overleg, wordt gesproken dat dat zou kunnen leiden tot een veel betere communicatie en betere afspraken dan nu het geval is. Hij heeft grote zorgen dat wanneer vandaag een besluit valt en overmorgen de gesprekken starten, het niet goed gaat. Hij heeft het idee dat wanneer het hoogheemraadschap laat zien dat op zijn minst aandacht heeft voor wat daar leeft dat het mogelijk kan leiden tot een volstrekt andere opstelling van, wellicht, een groot aantal

dijkbewoners. Maar belangrijk is mensen overtuigen van de dingen die moeten gebeuren en mensen erbij betrekken en het gevoel geven dat ze iets te zeggen hebben. Hij pleit ervoor nu een aantal maanden de tijd nemen om de communicatie op een fatsoenlijke wijze verder te voeren, waarmee je enerzijds tijd verliest, maar aan de andere kant veel extra tijd en ellende voorkomt.

De heer **De Jonge** vraagt wat precies de reden is dat de bewoners zich zo verzetten? Die vraag is nog nauwelijks aan de orde geweest.

De heer **Veerhoek** antwoordt dat aanvankelijk goed overleg plaatsvond. Men had niet het gevoel dat er iets ging gebeuren wat slecht voor hen was. De bewoners willen droge voeten houden, dus daar ligt niet het vraagstuk. Het vraagstuk ontspoon zich toen er duidelijk werd dat er gronden zouden moeten worden verkocht. In dit land, en vooral het landelijk gebied, hebben de meeste mensen eigendom en dat is zo ongeveer het summum van wat je kunt bereiken in het leven. Dat eigendom geeft naast wettelijke en planologische faciliteiten een stuk emotie en dat speelt ook een rol. Het heeft te maken met ratio, maar ook voor een deel met emotie. Die emotie haal je niet weg door vandaag een definitief besluit te nemen. Natuurlijk zullen één op één gesprekken worden gevoerd, maar de uitkomst daarvan is voorspelbaar en daarover maakt de heer **Veerhoek** zich zorgen. Hij kent de omgeving. Hij heeft het gevoel dat als alle, rationele en irrationele, aspecten goed aan bod komen en alles goed wordt uitgelegd, het ertoe kan leiden dat de verhouding tussen het hoogheemraadschap en de dijkbewoners een stuk plezieriger wordt dan nu het geval is. Dat is niet alleen nu van belang, maar ook van belang wanneer het hoogheemraadschap straks jarenlang aan het werk is daar. Daarom zijn pleidooi zou het niet goed zijn dit even uit te stellen en onszelf de tijd gunnen de gesprekken te voeren.

De heer **Broere** is ook dijkbewoner in Nederlek, alwaar de dijkversterking inmiddels is gerealiseerd. De v.v.-leden hebben veertien dagen geleden een excursie gemaakt en men heeft de meerwaarde van de dijkversterking kunnen zien. Ook binnen dat dijkvak hadden de bewoners argwaan en wantrouwen, maar het hoogheemraadschap van de Krimpenerwaard heeft zich goed opgesteld in goed overleg met de bewonerscommissie. Er is, naar ieders tevredenheid, een uniek stukje werk gerealiseerd. De waarden van de gebouwen zijn verhoogd. Hij denkt dat de verenigde vergadering een daadkrachtig besluit moet nemen en het doel moet nastreven een veilige en betere dijk, maar ook voor de bewoners een betere situatie. Eigendom is en blijft te allen tijde emotie, maar dat wil niet zeggen dat opstalrecht geen emotie kan meebrengen. Hij heeft ook tegenstanders van het opstalrecht gehoord.

Als antwoord op de vraag van de heer Derksen deelt de **secretaris** desgevraagd mede dat de Belemmeringenwet privaatrecht nog steeds geldt, maar dat die wet hiervoor niet toereikend is. Niet het ontbreken van een onteigeningstitel is het probleem, die titel biedt de Wet op de waterkeringen ook, maar de vraag grondverwerving of niet. De inzet is vanzelfsprekend de gronden in der minne te verwerven, maar mocht het zo zijn dat tot onteigening moet worden overgegaan dan biedt de Wet op de waterkeringen voor het waterschap voldoende titel.

In de tweede termijn stelt de **voorzitter** vast dat de zaak van de verschillende kanten is belicht; vanuit de verantwoordelijkheid voor de waterkeringen, in aanmerking genomen het consistente beleid van de afgelopen jaren en in aanmerking genomen het feit dat het noodzakelijk en geboden is om tot een ongestoorde toegang en een ongestoorde beheersverantwoordelijkheid te komen. Dit niet alleen voor de uitvoering van het werk, maar zeker ook met het oog op de beheerssituatie in de toekomst. Ook gezien het feit dat het hoogheemraadschap te maken heeft met een urgent dijkvak, uit het oogpunt van normering en dat van een vlotte besluitvorming, teneinde het mogelijk te maken het werk in april 2006 aan te kunnen vangen. De opvatting bestaat dat vandaag een besluit moet worden genomen dat de lijn bestendigt. Niet omdat een keer een lijn, altijd een lijn moet zijn, maar ook op basis van de signalen die uit het gebied zijn gekomen. Binnen de organisatie is de afgelopen dagen intensief en koortsachtig nagedacht vanuit een positieve grondhouding en wanneer de uitkomst anders zou zijn geweest dan wat het college

is verteld was er wellicht een andere situatie ontstaan. Het college meent daarom dat het onderhavige voorstel tot uitvoering zou moeten komen, hoewel hij de emoties bij de dijkbewoners op zichzelf niet onbegrijpelijk vindt. Het gaat hier om het creëren van een situatie die bestendig en duurzaam is in de komende decennia. De vraag is nu hoe tot besluitvorming over te gaan, gezien de verantwoordelijkheid voor het tot stand komen van deze dijkversterking met ingang van april 2006, in aanmerking genomen de beheerssituatie, anderzijds kennisgenomen te hebben van de emoties die er ongetwijfeld zijn en waarvan het college heeft vastgesteld daar niet lichtzinnig mee omgesprongen te zijn.

De heer **Mannesse** vindt dat de verenigde vergadering besluitvaardig, krachtig, effectief en efficiënt moet handelen vanuit waterkeringszorg. Gehoord het feit dat de heer Veerhoek tot driemaal toe afrondde, mag hij erop wijzen dat het niet gaat, zoals in het onderwerp vermeldt, om een dijkvak van 58,5 km, maar van slechts 5,9 km.

De heer **Hardijzer** heeft iets aangehaald uit 1929 en dat kan men niet afdoen alsof het niet bestaat. Hij zou graag willen dat onderzocht wordt hoe dat met Schielands Hoge Zeedijk gaat, want dit zal ooit in het gebied van Schieland moeten gebeuren. Hij weet heel zeker dat binnen het gebied van Schieland gebied hele stukken zijn waarvan het waterschap niet de eigenaar is, maar wel ongestoord de werkzaamheden kan uitvoeren.

De heer **Heemskerk** maakte zich aanvankelijk zorgen bij het lezen van het voorstel en de onderliggende stukken. Hij vraagt of het waterschap zorgvuldig met de belangen van de bewoners om wil springen. In het verleden heeft hij gezien hoe moeilijk het kan zijn wanneer niet op de juiste manier met de bewoners wordt omgesprongen.

De heer **De Jonge** heeft de discussie aangekaart om als stedelijk inwoner te kunnen begrijpen wat hier speelt voor een goede belangenafweging. Hij heeft helemaal niet de indruk willen wekken de belangen niet te zien. Hij is van mening dat het nuttig is het plan in uitvoering te nemen vanuit de optiek van een zorgvuldig waterstaatsbeheer, maar hij zou willen vragen of het mogelijk is om het zoeken naar oplossingen met de bewoners voor te zetten. Concreet luidt zijn vraag verdraagt een en ander zich met elkaar. Kan het waterschap beginnen met het werk en wellicht wat langer doorgaan naar het zoeken van een oplossing.

De heer **Veerhoek** heeft aardig wat argumenten in eerste termijn ingebracht, die allemaal uitgediept. Dat deze allemaal zijn weerlegd vindt hij jammer. Hij hecht eraan om wat hij naar voren heeft gebracht als herhaald te beschouwen. Ook hij is, natuurlijk, voor een zorgvuldig beheer van de primaire waterkeringen en de ongestoorde wijze waarop het hoogheemraadschap zijn werk kan doen. Hij heeft alleen aangetoond dat dat ook kan worden bewerkstelligd door middel van een andere juridische benadering. Hij vraagt of het mogelijk zijn om, nu er van zijn kant geen bezwaar is tegen de inhoud van het plan, dit plan zo vast te stellen en daar waar het inhoudelijk bezwaren/zienswijzen betreft deze mee te nemen, maar de zienswijzen betrekking hebbend op de grondverwerving erbuiten te houden. Is het mogelijk om het op deze manier op te pakken en de gelegenheid te baat te nemen om de komende maanden om te bezien of dat tot een vergelijk kan leiden. Dat zou wellicht ertoe kunnen leiden dat bewoners het gevoel hebben dat er echt met het hoogheemraadschap kan worden overlegd.

De heer **Vester** vindt het een heilloze gedachte om zich te begeven in een project, al in uitvoerende zin en dan nog ongeregeld hebben gelaten de grondeigendomsituatie. Daarover dient bij voorbaat helderheid te bestaan. Hij heeft overigens veel waardering gehad voor de pogingen van de heer Veerhoek de leden van de verenigde vergadering op andere gedachten te krijgen. Hij heeft zich werkelijk proberen te verplaatsen in de gevoelens van de mensen die zich hiertegen verzetten en hij begrijpt heel goed dat hebben van een stuk land in eigendom emotie met zich meebrengt. In zijn algemeenheid zou hij dat kunnen delen, maar het hebben van een stuk dijk,

het spijt hem reuze, maar daar een soort emotionele claim opleggen lijkt hem eigenlijk ten onrechte.

De heer **Vollebregt** heeft eenmaal het woord precedentwerking gehoord. Als stemverklaring merkt hij op dit mede te zullen betrekken bij zijn besluitvorming. Dit kan gevolgen hebben voor allerlei soorten publieke werken die in Nederland moeten plaatsvinden. Men kan niet altijd dergelijke zaken uitvoeren op andermans eigendom.

De **Boer** twijfelt niet aan de woorden van de heer De Jong dat het waterschap de dijkbewoners zal geven waar ze recht op hebben. Dat is ook niet meer dan de plicht van het waterschap. Ook is vanmiddag al opgemerkt dat ook gaat om de emotionele waarde en hoe bepaal je dat. Dat vindt hij nu juist zo moeilijk. Aan de andere kant onderschrijft hij het feit dat de werkzaamheden zo snel mogelijk moeten worden aangepakt alleen gaat naar zijn gevoel momenteel wat geforceerd. Wanneer het dan toch moet zoals voorgesteld is het niet beter goed te communiceren met diegenen die er moeite mee hebben. Dat zal de nodige tijd vragen. De zorgvuldigheid met betrekking tot de omgang met de dijkbewoners moet in acht genomen worden. Hij pleit ervoor, indien enigszins mogelijk, dit besluit op te schuiven.

De heer **Houweling** zegt dat het hebben van een stukje dijk een buitengewoon prettig gevoel is. Los daarvan denkt hij dat mensen die op of aan een dijk wonen zich buitengewoon goed bewust zijn van de functie van de dijk en daarom hun medewerking zullen verlenen aan die werken die daarvoor nodig zijn. Hij pleit ervoor het besluit te nemen, maar daarnaast het overleg met de bewoners vol gas te gaan voeren. Wellicht kan de territoriale commissie daar ook nog een rol in hebben.

Mevrouw **Van Zoelen** hoort van verschillende zijde mensen om uitstel vragen. Zij denkt dat valse verwachtingen worden gewekt wanneer dat wordt gehonoreerd aangezien de beslissing al bekend is.

De heer **Bruil** vraagt of het mogelijk is, wanneer het besluit genomen is zoals het genomen wordt, het college in overleg treedt met de betreffende gemeente, omdat vooral bij de belanghebbenden de financierbaarheid van de onroerende zaak speelt en het verkrijgen van vergunning voor uitbreiding. In een van de onderliggende stukken staat dat die uitbreiding gelimiteerd is aan aantal vierkante meters en niet aan percentages. Het zou alleszins mogelijk zijn dat de gemeente op een of andere wijze in het kader van herziening van een bestemmingsplan mogelijkheden biedt aan degenen die daar aan de dijk wonen of een perceel hebben.

De **voorzitter** antwoordt dat al is toegezegd dat Schieland en de Krimpenerwaard er alles aan zal doen wat kan bevorderen dat geen grotere schade ontstaat. Integendeel, dat de schade wordt omgebogen naar een goede verstandhouding.

In antwoord op de vraag van de heer Hardijzer deelt de **directeur** desgevraagd mede dat hij er van uitgaat dat wanneer over de Rotterdamse situatie wordt gesproken gekeken wordt naar waterkering zoals de Maasboulevard. Een brede waterkering, volledig in eigendom van de gemeente. Die situatie is niet helemaal vergelijkbaar omdat die waterkering ongeveer 100 meter breed is waarbij de feitelijke waterkering misschien een kruisbreedte heeft van zes meter met bijgaande taluds. Het is van de gemeente destijds vrije wil geweest om de dijk zodanig te verzwaren dat het een ontsluitingsweg van de stad kan zijn. Met andere woorden het is niet noodzakelijk om die totale waterkering in eigendom te hebben. Ten tweede merkt hij op dat wanneer de overheid onderling afspraken kan maken over de versterking aan de waterkering, dan wel het onderhoud, dan is het wellicht niet noodzakelijk om tot verwerving over te gaan. Overigens zou, indien daaraan behoefte is, naar het waterkerend element kijkend (glooiing), als

de gemeente daartoe genegen zou zijn best tot verwerving van dat stuk dijk kunnen worden overgegaan.

Het beleid van het hoogheemraadschap, zowel voor het gebied van de Krimpenerwaard als voor het gebied van Schieland, is om primaire waterkeringen in eigendom te krijgen. Er zijn in beide situaties voorbeelden te geven waarbij dit gebeurd is en er zijn ook situaties waarbij dat nog niet gebeurd is omdat het momenteel niet noodzakelijk is.

De **directeur** meent dat het van belang is, en dat is het nieuwe van de Wet op de waterkering en de jurisprudentie daarover, dat tot ongestoorde uitoefening van het werk kan worden overgegaan. Dat is het nieuwe feit waardoor veel meer waarde wordt gehecht aan het voor de primaire waterkering overgaan tot grondverwerving.

Op de vraag of het mogelijk is vandaag het plan vast te stellen, maar nog geen uitspraak doen over de eigendomsverwerving antwoordt de **secretaris** desgevraagd dat de kwaliteit van een besluit, zoals vaststelling van dit plan, staat of valt met een zorgvuldige belangenafweging. Belangen zoals daar zijn natuur, cultuur, waterstaatkundige zaken en ook de belangen van de direct betrokkenen. Wanneer het plan vandaag wordt vastgesteld, maar er nog geen uitspraak wordt gedaan over de wijze waarop met de eigendommen van de bewoners wordt omgegaan dan worden de belangen van de omwonenden onvoldoende meegenomen en worden zij in onzekerheid gelaten. De **secretaris** vreest dat wanneer het plan op deze wijze wordt vastgesteld de provincie het besluit niet zal goedkeuren. Mochten er beroepszaken tegen komen dan zal ook de Raad van State zeggen dat dit zo niet kan. Op de vraag of het besluit in zijn geheel kan worden uitgesteld heeft de directeur al geantwoord dat dan de werkzaamheden niet eerder dan in 2007 kunnen aanvangen.

De heer **Van der Klugt** merkt op naar aanleiding van de opmerking van de heer Veerhoek dat niet al zijn argumenten zijn weerlegd, dat de argumenten wel degelijk opnieuw zijn meewogen.

De heer **De Jong** merkt op blij te zijn met de opmerking van de heer Broere over zijn eigen ervaringen en voorts zegt hij toe dat de zorgvuldigheid in de richting van de betrokkenen zeker in acht zal worden genomen. Eén ding heeft de heer **De Jong** verzuimd te zeggen en dat is dat de voormalig waarnemend dijkgraaf van de Krimpenerwaard met de ambtenaren in de vorige periode heel veel werk heeft verricht om de financiering voor dit dijkversterkingsplan rond te krijgen. De financiering komt los in 2006 en wanneer dit besluit niet wordt genomen kan er in 2006 geen aanvang worden gemaakt.

De **voorzitter** rondt de beraadslagingen af en stelt voor bij handopsteking over het voorstel te stemmen.

Mevrouw **Boos** zegt bij interruptie graag over drie maanden te vernemen hoe de gesprekken met de bewoners zijn verlopen.

De heer **Boer** legt een stemverklaring af. Nu nog geenszins blijkt dat buiten grondverwerving de ongestoord uitoefening van het werk in het gedrang komt, zal ik tegen stemmen.

Vervolgens wordt het voorstel met twee stemmen tegen aangenomen.

15. Kredietaanvraag bewerking archieven HHSK

Zonder beraadslagingen en zonder stemming wordt conform het voorstel besloten.

16. Groot onderhoud peilregulerende werken

De heer **Veerhoek** begrijpt dat er een planontwikkeling in Moordrecht is en dat die planontwikkeling leidt tot meer verhard oppervlak. Dat betekent dat behalve waterberging ook

een duiker moet worden vergroot. Hij vindt het merkwaardig dat het hoogheemraadschap hieraan bijdraagt. Hij gaat ervan uit dat de veroorzaker betaalt en vraagt naar het beleid van het hoogheemraadschap in dezen.

De heer **Klein** antwoordt dat in de eerste plaats een duiker onderhoud/vervanging behoeft en dat is wel voor rekening van het waterschap. In het onderhavige geval wordt werk met werk gemaakt en is men in het totaal voordeliger uit.

De heer **Veerhoek** vindt dit slecht ondernemerschap. Als hij ondernemer was zou hij het echt anders aanpakken en zeggen: 'de ontwikkelaar wil iets realiseren en daartoe moet de duikercapaciteit worden vergroot'. Het feit dat het waterschap de duiker over vijf of zes toch een keer moet vervangen doet nu niet ter zake. Hij pleit ervoor in dit verband beter als ondernemer op te treden. Hij had verwacht dat dit volstrekt en volledig op het bordje van de ontwikkelaar zou zijn gelegd en hoe de ontwikkelaar het regelt is aan de gemeente. De heer Veerhoek is hier zeer ongelukkig mee, want dit zal zich elders in het gebied ook voltrekken.

De heer **Klein** antwoordt dat goed ondernemerschap ook inhoudt dat waar men vindt dat iets gezamenlijk moet worden gedaan, dat ook gezamenlijk wordt gedaan.

De heer **Bac** heeft dezelfde vraag gesteld in de commissie Integraal Waterbeheer. In die vergadering werd geantwoord dat de gemeente Moordrecht ontwikkelaar is in dit project en daarom verantwoordelijk voor de verdeling van de kosten.

De heer **Boer** vindt dat een ieder een derde voor zijn rekening had moeten nemen.

De **voorzitter** rondt de beraadslagingen af en zegt toe dat de gemaakte opmerkingen in acht zullen worden genomen.

Vervolgens wordt zonder stemming conform het voorstel besloten.

17. Kredietvoorstellen uitvoering reconstructiewerken langs de IJsseldijk en Nieuwe Maas

De heer **De Jonge** merkt op dat geen rekening is gehouden met het saneren van de vervuilde onderwaterbodem. Grondmechanica heeft berekend dat ontgravingen gevaar opleveren. Hij vraagt hoe omvangrijk de vervuiling is en wat de effecten op langere termijn zijn.

De **directeur** antwoordt desgevraagd dat hij de concrete vraag niet nu kan beantwoorden en stelt voor hierop terug te komen.

Vervolgens wordt zonder stemming conform het voorstel besloten.

18. Kredietvoorstellen voor uitvoering wegverbetering Benedenkerkseweg zuidzijde en voor het vervangen van wegbruggen door duikers c.q. het vernieuwen van wegbruggen

De heer **Broere** vraagt voor wat betreft het onderdeel vervangen wegbruggen op dat een brug in de Wetering West of dat een duiker met een aparte afmeting wordt? 'Of is het niet noodzakelijk dat die als brug behouden blijft'?

De heer **Vollebregt** neemt aan dat hieraan een soort inspraakproces heeft plaatsgevonden of moet dat nog plaatsvinden.

De heer **De Jong** antwoordt dat overleg met de gemeente heeft plaatsgevonden en dat er tevens een inloopmiddag en –avond georganiseerd. Op de vraag van de heer Broere zal worden teruggekomen.

Vervolgens wordt zonder stemming conform het voorstel besloten.

19. Stand van zaken uitvoering Singelplan en kredietvoorstel inlaatduiker Bergsingel

De heer **Boer** vestigt de aandacht op de eerste regel van de 5^e alinea op pagina 2 en merkt op dit een storende zin te vinden.

De heer **Veerhoek** verwijst eveneens naar pagina 2 en vraagt of hij het goed begrijpt dat met betrekking tot genoemde punten er geen beleid is en ook geen duidelijk neergelegde verantwoordelijkheden. Als dat wel het geval is, waarom kan hij dat niet terugvinden in het voorstel en als het niet het geval is, waarom dan niet?

De heer **De Rooij** antwoordt dat er beleid is op dit punt, maar dat betekent niet dat voor iedere situatie duidelijk is wat er moet gebeuren. Ten aanzien van bijvoorbeeld de riooloverstorten het volgende. De gemeente voldoet aan de vereisten vanuit de basisinspanning. De basisinspanning laat toe dat er af en toe riooloverstorten zijn. Daarom kan het waterschap niet tegen de gemeente zeggen: "Sorry, doen jullie maar wat aan de riooloverstorten. Het mag niet meer." Als de riooloverstorten vervolgens negatieve consequenties voor de waterkwaliteit hebben moeten de waterbeheerders samen met de gemeente kijken wat ze hieraan kunnen doen. Dus er is bestaand beleid, maar dat wil niet zeggen dat onmiddellijk alle problemen zijn opgelost.

De heer **Vester** merkt op dat in het voorstel terecht is opgemerkt dat drijfvuilverwijdering een belangrijk punt is. Hij leest vervolgens dat de Roteb in opdracht van de gemeente het drijfvuil verwijdert en dat is niet juist. De Roteb doet dat in opdracht van de desbetreffende deelgemeente. Wanneer het waterschap van mening is dat dit onvoldoende wordt gedaan, dan dient het waterschap contact op te nemen met het dagelijks bestuur van de desbetreffende deelgemeente.

20. Diverse kredieten Waterbeheersplan en Waterkeringenbeheersplan

Zonder beraadslagingen en zonder stemming wordt conform het voorstel besloten.

21. Kennisnemen van rapportage Vergunningverlening en handhaving Wvo 2004

De rapportage Vergunningverlening en handhaving Wvo 2004 wordt voor kennisgeving aangenomen.

22. Kennisnemen van doorlichting begroting

De heer **De Jonge** merkt op dat eigenlijk een puntje 5 ontbreekt, een evaluatie op welke wijze het gefuseerde waterschap efficiënter kan werken. De directeur heeft aangegeven dat het efficiënter werken een continu proces is, maar hij kan zich voorstellen dat hier een verse kijk op wordt genomen. In het bedrijfsleven is het niet ongebruikelijk om 'zero base budgetting' toe te passen. Met andere woorden kijken naar de taken en wat daarvoor nodig is. Hij pleit ervoor nog eens goed naar de organisatie te kijken, of die op deze wijze voldoende efficiënt werkt voor de taken die moeten worden uitgevoerd.

De **Mannesse** deelt het gedachtegoed van de heer De Jonge. Hij roept in herinnering de gemaakte opmerking over hulpverlening waar de directeur vrij snel ja zei. Hij is niet tegen hulp, maar hij wil net zo goed het element 'waar staan voor en waar moeten we op ingericht zijn' scherp houden door onder andere bij dat soort oproepen deze scherpe kanttekening te plaatsen.

Mevrouw **Van Ravesteyn** antwoordt dat de afgelopen fusie de uitdaging heeft gegeven om heel scherp naar de organisatie te kijken. Te kijken naar wat zijn de taken, welke mensen hebben we, wat hebben we voor de vervulling van de taken nodig en hoeveel hebben we daarvoor nodig. Zij is het met de heer De Jonge eens dat het een continu proces is dat waakzaamheid vereist, maar wil het beeld wegnemen dat Schieland en de Krimpenerwaard als functionele overheid niet effectief en efficiënt werkt. Zij vindt vooral dat waterschappen daarin heel sterk zijn. Waterschappen hebben ook geen andere afwegingen te maken, behalve dan wellicht de taken zoals door de heer Mannesse heeft genoemd, het inzetten van eigen expertise. Daar gaat Schieland en de Krimpenerwaard ook efficiënt en effectief mee om. Het moge duidelijk zijn dat naast de continue aandacht die de organisatie al heeft voor doelmatig handelen, toch gezegd mag worden dat Schieland en de Krimpenerwaard daarin goed is geslaagd. Het neemt niet weg dat hieraan continue aandacht wordt besteed, ook bij de doorlichting van de begroting.

De heer **Van der Klugt** onderschrijft de gemaakte opmerkingen.

De heer **Vollebregt** merkt op dat simpel geredeneerd twee organisaties naast elkaar zijn gezet en hij heeft gevraagd hier goed naar te kijken. Ook is tijdens het fusieproces aangegeven dat iedereen een plaats moest krijgen in de nieuwe organisatie.

De **voorzitter** rondt de beraadslagingen af en merkt op dat de vergadering het dagelijks bestuur hieraan blijft herinneren, maar het is iets wat al zoveel als mogelijk in de praktijk wordt gebracht. Er zijn nu eenmaal bepaalde momenten, en de doorlichting van de begroting is er een van, waar die slag gemaakt wordt.

Vervolgens wordt de doorlichting begroting voor kennisgeving aangenomen.

23. Kennisnemen van Aanbestedingenbeleid

De heer **Boer** merkt op dat het woord aandacht in de 3^e regel op pagina 3 onder 3.2 niet juist is gespeld en voorts merkt hij op dat hem angstige gevoelens bekruipt bij het lezen van deze zin. Hij denkt toch dat alertheid geboden is, op welke wijze het werk ook aangenomen wordt.

De heer **De Jonge** vraagt n.a.v. pagina 4 op welke wijze wordt bepaald welke aannemer wordt uitgenodigd.

De **directeur** antwoordt desgevraagd dat het in het algemeen zo is dat bij werken wordt gekeken naar welke aannemingsvorm er wordt gekozen, hetzij openbaar dan wel ondershands. In het voorbeeld van enkelvoudig onderhands hangt het onder andere af van de vraag welke dienst of werk het waterschap wil laten uitvoeren. Wanneer het nu zo is dat een specifieke aannemer die specifieke kennis heeft, dan wordt enkelvoudig ondershands met die persoon gesproken. De heer **De Jonge** is nog niet tevreden met het antwoord, want wanneer een enkelvoudige aanbesteding of een onderhandse aanbesteding wordt gedaan, bestaat daarvoor kennelijk een lijstje. Een lijstje van aannemers of leveranciers die voldoen aan de vraag die op dat moment aan de orde is. Hij vraagt zich dan ook wat voor een lijst wordt gehanteerd.

De **directeur** antwoordt dat er geen lijstjes bestaan, het is afhankelijk van het uit te voeren werk of de levering. Wanneer het om een levering gaat waarbij één aannemer of leverancier de specifieke kennis bezit dan komt men allicht bij een dergelijke aannemer uit.

Vervolgens wordt het Aanbestedingenbeleid voor kennisgeving aangenomen.

24. Kennisnemen rapportage bestuursverkiezing 2004

De heer **Mannesse** wijst op de datum van 25 mei 2005, aanvang 15.30 uur voor een extra verenigde vergadering in de allerlaatste alinea.

Vervolgens wordt de rapportage bestuursverkiezing voor kennisgeving aangenomen.

25. Rondvraag

Mevrouw **Postma** vraagt wanneer het Communicatieplan gereed is?

Mevrouw **Van Ravesteyn** antwoordt dat het Communicatieplan inderdaad is toegezegd. Naar aanleiding van een eerste bespreking van het conceptplan zullen aanpassingen worden doorgevoerd. Naar verwachting zal het Communicatieplan voor de vergadering in juni worden geagendeerd.

De heer **De Jonge** vraagt nieuwe agenda's voor de verenigde vergadering te nummeren of te dateren en voorts merkt hij op dat vanmiddag een aantal kredietaanvragen voorlagen. Passen deze kredietaanvragen in de lopende begroting of zijn dit nieuwe kredietaanvragen. Hij zou graag zien dat dit wordt toegelicht.

De heer **Van der Klugt** antwoordt dat kredietaanvragen opgenomen zijn in de meerjarenbegroting.

De heer **Boer** vraagt of het mogelijk is inzage te krijgen in de dagelijkse waterstanden van een bepaald peilvak en een bepaalde periode.

De **directeur** antwoordt dat de gemeten waterstanden uiteraard beschikbaar zijn.

De heer **Hardijzer** dankt het bestuur voor de excursie van 16 maart jl. Tien medewerkers hebben zich daarvoor ingezet, drie medewerkers van de dienst Muskusrattenbestrijding van provincie Zuid-Holland, één dijkgraaf en vijf hoogheemraden en hij vindt het jammer dat er maar 15 vv-leden aanwezig waren.

De heer **Van Duin** merkt op dat daar tegenover staat dat de data wel ruimer tevoren had kunnen worden gecommuniceerd, want dan kan men daarmee rekening houden.

De heer **Hardijzer** antwoordt dat de datum ruim tevoren, 6 weken, bekend was.

De **Lorsheijd** zegt onder de indruk te zijn van de muskusrattenbestrijding en ook de berichtgeving door de medewerkers daar. Hij was geprikkeld door de publicatie dat er overheveling zal gaan plaatsvinden van de provinciale taken naar waterschapstaken en hij vraagt of hierover meer kan worden gecommuniceerd vanuit het waterschap.

De **voorzitter** zegt dit toe.

De **secretaris** vraagt naar aanleiding van de evaluatie verkiezingen of er nog leden zijn die een persoonlijk interview op prijs stellen. Men kan zich daartoe aanmelden bij de projectsecretaris.

De **voorzitter** wijst de vergadering op het nieuwe fraaie wapen van het hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard wat de wanden van de vergaderzaal siert. In het wapen komen

terug de Hollandse leeuw, de arend, maar vooral ook de keizerlijke kroon en de wassenaar. Het wapen is in samenspraak met de Hoge Raad van Adel tot stand gekomen.

26. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde sluit de **voorzitter** onder dankzegging voor een ieders inbreng de vergadering.

Aldus vastgesteld in de vergadering van 28 juni met inachtneming van de hierin aangebrachte wijzigingen.

secretaris,

voorzitter,